

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 271 / 2011

privind soluționarea contestațiilor depuse de
SC .X. SA, înregistrate la

Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr. 906578/07.04.2011 si nr.906839/25.05.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generala a finantelor publice .X. prin adresele nr..X./05.04.2011 si nr. .X./23.05.2011, înregistrate la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Natională de Administrare Fiscală sub nr. X/07.04.2011 si nr.X/25.05.2011 asupra contestațiilor formulate de SC .X. SA, cu sediul în .X., b-dul X nr.X, X, corp X, et. X, birou X, sector X.

Societatea contestă suma totală de X lei din care suma de X lei reprezinta majorari de intarziere si suma de X lei reprezinta penalitati de intarziere, stabilite prin decizia pentru regularizarea situatiei nr.X/21.02.2011 emisa in baza procesului verbal nr. X/18.02.2011 si respectiv prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/03.03.2011, incheiate de reprezentantii Directiei Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale .X..

In raport de data inaintarii deciziei pentru regularizarea situatiei, 22.02.2011, asa cum rezulta din adresa de inaintare, aflata în copie la dosar si data deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii, 03.03.2011, contestațiile a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, contestatia impotriva deciziei pentru regularizarea situatiei fiind înregistrată la organul vamal emitent al actului atacat în data de 25.03.2011,

asa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul Registratură pe originalul contestației, aflată la dosar, iar contestația formulată împotriva deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorie fiind predata curierului în data de 04.04.2011, așa cum rezulta din recipisa societății de curierat.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art. 206, art.207 și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, societatea regăsindu-se în anexa 2 la poziția X din Ordinul nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili și având în vedere prevederile pct. 9.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia *“În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”*, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestațiile formulate de SC .X. SA.

I. Prin contestațiile formulate societatea arată că a depus la organul vamal cererea nr. X/09.05.2011 prin care a solicitat încheierea operațiunii de leasing deschisă prin depunerea declarației vamale de import nr. I X/13.02.2006, având în vedere rezilierea contractului de leasing, așa cum rezulta din Notificarea de reziliere nr. X/22.09.2009.

Societatea precizează că potrivit art. 71 din Legea nr. 141/1997 coroborat cu art. 27 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, bunul primește o nouă destinație vamală în cazul când proprietatea asupra bunului este transferată de la finanțator la utilizator, or în speta de față proprietatea bunului nu a fost schimbată, deoarece

contractul de leasing financiar a fost reziliat pe motiv de neplata a ratelor de leasing.

Societatea arata ca de la data introducerii bunului in tara, respectiv 2006 si pana in prezent au trecut aproximativ 5 ani, motiv pentru care destinatia vamala nu trebuie modificata obligatoriu, urmand ca bunul sa aiba destinatia vamala initiala, prin rezilierea contractului de leasing nr. .X./30.01.2006 neschimbandu-se destinatia bunului.

Societatea considera ca masura aplicarii de majorari de intarziere si penalitati de intarziere este neintemeiata solicita anularea deciziilor contestate.

Societatea solicita suspendarea aplicarii deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/03.03.2011 pana la solutionarea contestatiei formulate impotriva deciziei pentru regularizarea situatiei nr.X/21.02.2011.

Prin adresa nr. X/20.06.2011 societatea a precizat obiectul contestatiei nr. X/24.03.2011 in sensul ca intelege sa conteste suma de X lei reprezentand majorari de intarziere stabilite prin decizia pentru regularizarea situatiei nr.X/12/21.02.2011.

II. Prin decizia pentru regularizarea situatiei nr.X/12/21.02.2011 emisa in baza procesului verbal nr. X/18.02.2011 si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/03.03.2011, reprezentantii Direcției Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale .X. au constatat urmatoarele:

Cu declaratia vamala nr. I .X./13.02.2006, contestatoarea a introdus in tara un autoturism Opel Vectra, in regim vamal de import cu exceptare de la plata sumelor aferente drepturilor de import, conform art. 27 alin 2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată.

Bunul importat a facut obiectul contractului de leasing financiar nr. .X./30.01.2006 incheiat cu utilizatorul SC .X. SRL, termenul de incheiere a operatiunii fiind data de 11.02.2011.

Organele vamale arata ca societatea a depus cererea nr. .X./09.05.2011 si documentul pentru regularizarea operatiunilor de leasing , prin care solicita definitivarea importului efectuat cu declaratia vamala de import nr. I .X./13.02.2006, ca urmare a rezilierii contractului de leasing, asa cum rezulta din Notificarea de reziliere nr. .X./22.09.2009.

Organele vamale au constatat ca prin rezilierea contractului de leasing nr. .X./30.01.2006 a fost schimbata destinatia bunului importat, prin iesirea operatiunii de sub incidenta art. 27 alin 2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată.

Organele vamale arata ca, in conformitate cu prevederile din Anexa V pct. 4 din Legea nr. 157/2005 privind Tratatul de aderare a Romaniei si Bulgariei la Uniunea Europeana, art. 71 , art. 141, art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare la data importului, art. 161 alin 16 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in sarcina societatii a luat nastere la data rezilierii contractului de leasing, respectiv 22.09.2009, o datorie vamala in suma totala de X lei.

De asemenea, organele vamale in conformitate cu prevederile art. 119, art.120, art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată au calculat in sarcina societatii majorari de intarziere aferente in suma de X lei si penalitati de intarziere in suma de X lei.

Majorarile de intarziere au fost calculate pentru perioada 23.09.2009-18.02.2011.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma totală de X lei din care suma de X lei reprezinta majorari de intarziere si suma de X lei reprezinta penalitati de intarziere, **cauza supusa soluționării este daca societatea datoreaza majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente unei datorii vamale ce ia nastere ca urmare a rezilierii unui contract de leasing in baza caruia bunul a fost introdus in tara.**

În fapt, cu declaratia vamala nr. I .X./13.02.2006, contestatoarea a introdus in tara un autoturism X, in regim vamal de import cu exceptare de la plata sumelor aferente drepturilor de import, conform art. 27 alin 2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, in baza contractului de leasing financiar nr. .X./30.01.2006 incheiat cu utilizatorul SC .X. SRL, termenul de incheiere a operatiunii fiind data de 11.02.2011.

In data de 22.09.2009, SC .X. a reziliat contractul de leasing financiar nr. .X./30.01.2006, asa cum rezulta din adresa nr. .X. de notificare a utilizatorului.

Prin decizia pentru regularizarea situatiei nr.X/12/21.02.2011, reprezentantii Direcției Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale .X. au stabilit aferent sumei de X lei reprezentand datorie vamala, majorari de intarziere in suma de de X lei calculate pentru perioada 23.09.2009-18.02.2011, iar prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/03.03.2011 au calculat penalitati de intarziere in suma de X lei.

Prin contestatiile formulate societatea nu este de accord cu calcularea in sarcina sa de majorari de intarziere si penalitati de intarziere, asa cum rezulta si din precizarea la contestatie inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor sub nr. X/14.06.2011.

In drept, art.119 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

"Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dupa acest termen majorări de întârziere".

La art.120 alin.1) din același act normativ, se precizează că : *"Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv".*

Astfel, potrivit prevederilor legale mai sus invocate majorarile de intarziere se calculeaza pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor bugetare.

De asemenea, art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, in vigoare incepand cu data de 01.07.2010, prevede:

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

In raport de obiectul contestatiilor, organul de solutionare este investit sa se pronunte dacă după momentul nasterii datoriei vamale, societatea datorează majorări și penalități de întârziere.

Astfel, potrivit prevederilor din Anexa V pct. 4 din Legea nr. 157/2005 privind Tratatul de aderare a Romaniei si Bulgariei la Uniunea Europeana:

(13) Depozitul temporar și regimurile vamale menționate la articolul 4 alineatul (16) literele (b) - (h) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 care au început înainte de aderare încetează sau se încheie în condițiile legislației comunitare.

În cazul în care încetarea sau încheierea dă naștere unei datorii vamale, suma drepturilor de import care trebuie plătite este cea în vigoare la data la care a luat naștere datoria vamală în conformitate cu Tariful Vamal Comun și suma plătită este considerată resursă proprie a Comunității.

In speta de fata datoria vamala a luat nastere, conform art. 204 pct. 1 lit b din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar pentru “nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor.”

De asemenea, pct.2 al articolului invocat mai sus stipuleaza ca “datoria vamală ia naștere fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauză, atunci când se stabilește ulterior că o condiție care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul

respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor nu a fost îndeplinită în fapt.

Or, în cazul de față condiția esențială care reglementa plasarea bunului în regimul vamal de import, cu excepția de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, era existența contractului de leasing.

În momentul rezilierii contractului de leasing, regimul de import cu excepția de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, nu mai poate fi menținut și în sarcina societății la nașterea datoriei vamale.

Având în vedere că SC .X. a reziliat contractul de leasing financiar nr. .X./30.01.2006, așa cum rezultă din adresa nr. .X./22.09.2009 de notificare a utilizatorului, la această dată la nașterea în sarcina societății datoriei vamale, accesoriile urmând să curgă din ziua următoare scadentei datoriei vamale, respectiv ziua următoare nasterii datoriei vamale, 23.09.2009 și până la data stingerii sumei datorate.

Având în vedere cele reținute în mod legal organele vamale au calculat în sarcina societății majorări de întârziere în suma de X lei și penalități de întârziere în suma de X lei, drept pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru aceste sume, societatea neaducând argumente care să combată modul de calcul al accesoriilor sub aspectul cotei aplicată ori numărul de zile pentru care s-au calculat majorări și penalități.

2. Referitor la solicitarea de suspendare a executării actului administrativ atacat, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care solicitarea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin contestația formulată SC .X. SA a solicitat suspendarea aplicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/03.03.2011 până la soluționarea contestației formulate împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr.X/21.02.2011.

În drept, potrivit art.215 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală

“(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

*(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul **Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004**, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, [...].”*

De asemenea, la art.14 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 se precizează :

„Suspendarea executării actului

*(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile **art. 7**, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.*

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea SC .X. SA de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/03.03.2011 intră sub incidența prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nu se poate investi cu soluționarea cererii neavând competența materială, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art. 119, art. 120, **art.120^{^1}** și art.216 alin 1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata,cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 din Ordinul Presedintelui Agenției Nationale de Administrare Fiscala nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiilor formulate de SC .X. SA impotriva deciziei pentru regularizarea situatiei nr.X/21.02.2011 si deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/03.03.2011, pentru suma totală de X lei din care suma de X lei reprezinta majorari de intarziere si suma de X lei reprezinta penalitati de intarziere.

2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției generale de soluționare a contestațiilor privind rezolvarea cererii de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/03.03.2011.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X, in termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X